

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZEK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

Megjelenik hetenkint kétszer: Vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

A hajnal utczával szemközti Falczinn-főle ház,
hova minden, a lap szellemi és anyagi részét illető közle-
nyek intézendők és minden díjak fizetendők.

Felelős szerkesztő:

DR. MOLNÁR GYULA.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 frt — Félévre 4 frt — Negyedévre 2 frt
Naptáriéknak egész évre 6 frt Félévre 3 frt Negyedévre 1-50
Egyes szám ára 10 kr.

Mi bajuk van Eötvösöknek ?

Ismételjük csak rövidesen a tör-
ténket. Eötvös Károly a független-
ségi és 48-as pártkör elnökségétől szol-
idni nyomással elmozdított. A boszus
Coriolán hadat toborzott s támadni
készült saját fészket.

Ekkor fölemelte tiltó kezét Kos-
suth Lajos, — a haza atyja, mint
hajdanában Volunna, a haza anyja
tette. Coriolán zokogva borult anyja
keblére s Róma mentve lön.

Eötvös elment Turinba vezekelni
s a függetlenségi s 48-as pártkör felé
palmaággal közeledett. A különbség
a kettő között csak az, hogy Coriolán
igazán, lelke mélyéig meghatva hódolt
meg nemesb énje előtt, míg ellenben
Eötvös Károly prókatori fufanggal
szinlé a békülés hajlamait s alattom-
ban kibuvó ajtót keresett. A független-
ségi s 48-as pártkör megbízottai el-
mentek a legszélsőbb határokig enge-
dekenység s odaadásban. A mit Eötvös-
ök diktáltak, — azt vakon aláírták.
A béke — és Kossuth kedvéért. Eötvös
Károly már-már fogva volt a saját há-
lójában.

Ekkor a prókatori átlátszó fufang
egy egészen közönséges, de biztos fo-
gást eszelt ki.

Nem elég az, hogy a régi pártot
szembe állította a békealkudozások révén
az Ugron-párttal s hadilábra helyezte
a nemzeti párttal, nem elég, hogy
megalázó föltételeket szab a régi párt
elő, de egyttal azt is kötelező párt-
határozattá óhajta emelni, hogy a
polgári házasságot, — illetve a kor-
mány egyházpolitikai javaslatait akár
jók, akár rosszak lesznek — meg kell
szavazni.

Hanem hát itt aztán megszűnik
minden kétség s habozás, s a ki még
most se lát bele Eötvösök blattjába,
az vak, vagy legalább is nagyon rö-
vidlátó.

Senki nincs ugyanis, — a ki az
igazi liberalizmus hive, — ki a kormány-
nak egyházpolitikáját elvben ne támo-
gatná.

Mind ama reformok, melyek e ré-
ven a Ház asztalára kerülnek, megér-
demlik a támogatást, föltéve, hogy ne-
vüknek megfelelnek. De vajjon ki van-e
zárva az, hogy a kormány szoríttatva

a főrendiház katolikus ellenzékétől,
Rómától, sőt talán az udvari körök-
től is, oly javaslatot terjeszt a Ház
elő, mely minden inkább, semmint li-
beralis egyházpolitika ?

Eötvös egy esetre is támogatni
akarja azt s szeretné, ha a nagy, kom-
pact függetlenségi s 48-as párt is meg-
szavazná. Mit jelent ez ?

Azt — hogy Eötvös farkasbőrbe
bujt báranykája a kormánynak, a ki
külséjével a támadó vadállatot tünteti
föl, de majd a küzdelemben gyengéd
bégetést fog hallatni. Végre is — min-
dig az a kérdés a kormánnyal szem-
ben, hogy bizunk-e benne ?

Ez teremti meg a pártokat ? Ha
bizunk benne s politikájában, akkor
mi szükség frontban állani s az ellen-
zéki padokról szavazni mellette ?

Ha ellenben nem bizunk se benne,
se politikájában, akkor lekötethetjük-e
magunkat már előre is, hogy jónak
hirdetett javaslatait megszavazzuk ?

Eötvös hiába fejtegeti a kormány-
párt közjogi állásának különböző vol-
tát a függetlenségi s 48-as pártétól.

Ez a különbség csak akkor ad

TÁRCZA.

?

Csókot raboltam s ajkaid
Viszonzák csókomat,
Selyemszerű szép fűrtjeid
Elfödtek vállamat.

S vajjon közöttünk, — mond — ki volt,
Akkor a holdogabb,
Midőn viszonzva csókjaid,
Kehlemre zártalak ? . . .

Se én, se te, szép angyalom
— Szivem reá emigy felel, —
No, mert nem loptuk csókjaink,
Csak kapva-adva vettük el !

Iff. Kubiss Á.

Subavásár.

— Életkép. —

Még mikor eladta a termést, kimond
ta Halbör János, hogy subát vesz. A régi
nem jó, új kell.

Tudvalevő, hogy a suba szükséges
butordarab paraszti embernek. Szék,
ágy, párna, díván, télen kályha, nyáron
jégverem, az neki; onni lehet a bőrén,
meg húst aszalni rajta s ha belekötik a
serdülő legényt, elhagyja a harmadnapos
hideg.

Azután, ha beültették a gyereket, az
annak gyönyörűség. Meg hát egy suba,
egy szépen kivarrtott irthás-suba diszruha
ünnepeken, ezifraság, tanyai Makart-
bokréta, ha föl van akasztva a szobában
s tekintélyt szerző állapot, ha a ránczai
közt komoly állásba helyezzi magát a gazda.

S miután ugy történt a dolog, hogy
a másik suba, a régi elpusztult: indokoltan
mondta ki a határozatot Halbör, hogy új
subát kell venni.

Ennélfogva ma korán reggel felül a
kocsiba, Halbör János, a felesége, meg a
fia. Ugyanakkor a szomszéd tanyáról meg-
indul a szomszéd és két koma.

Csöndes nyári reggel van, élénk szel
lő szalad végig a fűvek fölött. Halbör jó-
kedvben érzi magát és pipára gyujt.

A kocsi megindulnak a város felé
s e közben szó esik a subáról. Előbb el-
beszélük a multat, a nagy időt, amit az
eddig suba átélt.

Nem lehet mondani, hogy valami kü-
lönös suba lett volna, de azért becsülettel
megállta a sarat, s érdemes arra, hogy
néhány szót vessenek utána.

A városban aztán megáll a kocsi va-
lamelyik szük utczában, szokott helyén a
tanyai népnek. A kocsikat őrizni ott
marad a legény.

Halbör János pedig az aszonnnyal, a
komákkal és a szomszédokkal megindul. Ko-
moly menet ez. Halbör van köztül s a
hogy lépdel, határozott mozdulatok kísé-
retében veri ki a pipát.

Azonban a kóráz menne, egyszerre
megáll. Ijeden kitorász a zsebében.

— Hopp-hó mondja. — Hol a pénz.
A pénzt elő kell venni. Halbör bizo-
san tudja, hogy meg van, de hát azt lát-
ni kell.

— Hát perceze, perceze — feleli a koma,

jogot neki az ellenzéken maradni, ha abból teljes bizalmatlanságot von le a kormány iránt.

Az igazi függetlenségi s 48-as párti hazafi soha, egy percig se fogja elhinni, hogy az a párt, mely a kiegyezés alapján áll, valamely jót is alkothat? — Legalább is bizalmatlansággal tekinti ténykedését mindaddig, míg alapos meggyőződést nem szerez arról, hogy csakugyan jó és követendő az, a mit élébe tár.

De a ki föltétlenül megbizik a kormány ígéretében, legyen az az ígéret akármily hangzatos, akármily csábító, az csak telivér mameluk, még kormánypártinak is tulloyalis.

És ilyen Eötvös!

És ilyennek szeretné Eötvös a régi pártot átalakítani. A függetlenségi s 48-as pártból mamelukokat akar teremteni.

Miért is ne tenné, ha tehetné? Wekerle ezt a biztos 100 szavazatot köszönettel fogadná s ki tudja, mily érdemeket nem szerez ilyként Eötvös?

Csak hogy nem oda Buda. A függetlenségi s 48-as párt szeme kinyitott s így Eötvös legjobb esetben is csak azt a 20 szavazatot mutathatja be az Urnak, a mely nyomdokát követi, ha ugyan ott is világosság nem támad s a személyi politika e nyilvánvaló intriguja kudarczot nem vall.

A mi — hogy bekövetkezzék: Kossuthal az egész nemzet szívből óhajtja!

Baráczius Mihály uram. — Meg kell azt nézni.

Megnézük. Ott a pénz egy rakásban, szépen kisimogatott ötösök, tízesek s nagyobb csomó egyes, tetszetőség okáért átköve madzaggal.

Megindulnak újra és mennek addig, míg odaérnek a subásokhoz. A derék nagy subák ott vannak kiterítve a kövezetre a szőrös felükkel kifelé. Halbör a csapat élére áll s először úgy immel ámmal mennek végig a subák között. A sor végére érve megállnak s szemhunyorítással kéri Halbört a szakvéleményeket.

— A szélsőhöz — mormogja lassan a koma.

— A szélsőhöz — hagyják helyben a többiek.

Elmennek a két sor közt, és megállnak a szélső suba előtt.

— Suba köll — mondja Halbör János.

— Hát hiszen van itt elég — feleli a subagyáros. — Teszem azt, ez a legfelső itt mindjárt. Kályha ez, nézze kelmed, valóságos kályha.

Halbör lehajol és végigsimítja hosszán, szőrméntében a subát. A keze nyomán meglapulnak a fehéres szálak és simán egymásra borulnak. S ahogy a napfény rájuk vetődik, megragognak.

Párbaj.†)

Nem polemia, csak egy kis nézeteltérés a „Zombor és Vidéke” július 30-án megjelent számának vezérczikétől.

Nem tudnék a mathematica örök törvényei közül egyet sem említeni, amely igazabb volna, mint: „bárki-nek is joga vagyon bárkire is folyton ránézni.”

Csak hogy az eset nem mindig ez. Felebarátunk ugyanis nem délben megy el, hanem délután, nem is annyira auflágos paszulyt emni, mint inkább azt elemeszteni, nem is egyedül, hanem 20 éves gyönyörű arájával a karján, nem is kocsmába, hanem a ligetbe sétálni.

Amint sétálnak, jön bő plundrával, piros nyakkendő szivarral a szájában, vastag bottal a kezében egy gigerli, megfogja szemtelenül azon hölgynek a kezét és megszorítja.

(Zárjel között mondom, hogy ez nem újból szopott esett, mert a 85-iki kiállítás alkalmával egy bajai fluval történt meg.)

Az ara elpirul, ráborul egy pillanatra völegénye vállára és szemei könnyel telnek meg.

Szeretném én azt a hidegvértü belgát látni, aki erre nem pofozza fel úgy azt az urat, hogy a nadrág nem lesz eléggé bő, mert odaszáll a bátorság, a szivar és bot pedig leesik a földre.

Ezután következik természetszerűleg a párbaj.

Természetszerűleg! A gigerlit a kollégái piszkálják és különben is alig várta az esetet, hogy egy kis karczolat kapjon az orcáján, amivel hódítson a lányok között. A völegény pedig meg kell, hogy védje a meny-

*) Tárgyhalmaz miatt késétt

— Mint a valóságos selyem.

Ezt a subás mondja. Halbör János érzi a szavak igazságát, de azért nem lehet azt annyiban hagyni. Vontatottan fel-lel vissza:

— No, kit így, kit úgy.

A komák, meg a szomszéd intenek a fejükkel, hogy az ám, bizon csak úgy áll a dolog, hogy kit így, kit úgy.

Halbör most már a másik oldalra kerül. Leguggol és úgy néz végig a subán. Azután hirtelen rácsapja a kezét és a szét-tartott öt ujjával végig szántja az egésztestet. A hogy ez megtörtént, fölemelkedik a kéz, és nézi a bizottság, hogy mennyi szőrészáll maradt rajta a subáról. Alig egynehány.

— Nem sok — mondja komoly arczczal Halbör. — Ámbár ismertem én már olyan subát, akiről nem gyütt le ennyi.

Régi, nagy suba volt az a bizonyos. Mám-ma már nem csinálnak olyant

— Nem ám — erősíti a koma. — Nem azok már a subák, akik azelőtt voltak.

— Nem — veszi föl a szót a szomszéd. — Pedig a birkák most is csak olyanok, mint azelőtt. A birkabőr nem változandó.

Amig ez megtörténik, Halbör fölveszi magára a subát. Az asszony segít neki. Ahogy a subában tetszelegve megfordul,

asszonyát bárminő körülmények között is.

Menjen akármelyikök bíróság elé becsületsértés miatt pert indítani?

Nem mondom én, hogy ez helytelen dolog, de be fogják látni, hogy minden kifejlődött karakterben van egy kis hajlam az önbiráskodásra.

Meg azután ezt megtehetné a hölgy is minden férfi nélkül.

Pedig ugy-e szeretjük elhitetni magunkkal, hogy megtudjuk védeni az asszonykát?!

Ha ilyen okok szolgáltatnak alkalmat a párbajra, van annak rátiója. Csak hogy tényleg a legtöbbnek olyan oka van, melyet jól nevelt, komoly ember fel sem vesz.

Amít a párbaj ellen legerősebben fel lehet hozni, az, hogy az sebesülhet meg, akinek igazsága van, azért, mert a másik fél tán ügyesebb vagy gyakorlottabb.

H-ó.

Eddig szól a közlemény, melyet a minapi vezérczikünkre való válasz gyanánt beküldöttek.

Köze adjuk azt, mert barátjai vagyunk a nyilvános eszmecserének s nem zárkozunk el az ellenvélemény elől még kevésbé közérdekű ügyben sem, mint az, amely a jelen szóharcz szőnyegén forog.

Megengedjük, hogy a multkori cikkünk, abbeli törekvésében, hogy a párviadalt neveltségéig tegye, kissé drasztikus példát választott; megengedjük azt is, hogy lehetnek egynémely kényesebb helyzetek, amelyekben csakugyan olyatén látszata van a do-logznak, hogy már csak a pisztoly vagy a kard segíthet.

Azonban a t. cikkirő által választott s szerinte tényleg megesett kázust sem tartjuk olyannak, hogy rája minden okvetlenül párviadalnak köljön következnie. Hiszen az a léha fráter,

lebbenve csapódik utánna az alja. Azután tesz egypár lépést előre, oldalt. Mert ki kell tapasztalni az ellenállási képességét is. A komák és a szomszéd egy kisé meg-hajolnak, úgy nézik. Ki kell tanulmányozni a subaalnak a földhöz való viszonyát is.

Halbör kerül-fordul, a két kezét be-leakasztja a belső szíjakra s hol kinyitja, hol becsukja a suba elejét. Először az egyik felét csapja magára, s úgy a tetejébe a másikat, azután megfordítva. Az egész készség jól jár. A csapat egyes tag-jainak arczán az elégtűszé bizonyos foka látszik, amit meg is érdemel egy jóraváló suba.

Halbör azt látja s úgy tetszik neki, hogy mindnyájan egy gondolon vannak. Azonban hamarosan olyan arczot csinál, mint akit bánt valami dolog.

— A színe se az igazi — mondja kedvetlenül.

— Dehogyan nem — vág bele az iparos. — A legtisztább arany se sebb.

Csap egyet a levegőbe a kezével Halbör és megvetőleg dobja le a subát.

— Nagyon vásárhelyies — mondja.

— Nem tetszik nekem a színe. Nem tetszik.

Most már a subás előveszi az ékes-szólást. Fülkapja a nagy darab állati bőrt s egy ügyes lebbentéssel szétteríti,

aki magát az elmondott esetben oly impertinensül viselte, voltaképpen disqualificálta is magát. S ha az ugynevezett „kényes“ esetek zömét megfigyeljük, jóformán kivétel nélkül ezt fogjuk constatalni.

Végre is a becsületünkön, egyéni reputácziókon ejtett csorba kiköszörüléséről van szó. Nemde?

S e részt mi Schopenhauerrel tartunk, aki azt mondotta:

„Meine Ehre gehört mein. Und die kann mir ausser mir selber Niemand nehmen.“

R E.

Különfélek.

CSIHÁS BENŐ DR. †

Megilletődvé vesszük a hirt, hogy Csihás Benő dr. Zombor szab. kir. város polgármestere f. hó 19-ére virradó éjjel elhunyt.

Nem voltunk a politikában sem egy párton a boldogulttal, a helyi ügyek térén is gyakran ellenfelek gyanánt állottunk egymással szemközt s nem egyszer éles kritikával támadtuk azon regimét, melynek a meghalt polgármester egyik oszlopos tagja volt: de egyéni tisztességét, szándékainak tisztaságát, férfini jellemének mocsoktalan voltát mindig elismertük.

Részvétellel állunk ravatala előtt s megilletődvé helyezzük rá a cyprus-ágat.

A temetés ma d. u. 5 óraker lesz.

— **Horánszky Zomborban.** Horánszky Nándor, országgyűlési képviselő, a napokban Zomborban időzött Szemző Istvánnál, a bács megyei nemzeti párt elnökénél s résztvevett egy bizalmas értekezleten. Az értekezleten megbeszéltek gróf Apponyi Albert fogadásának és bács megyei tartózkodásának részleteit.

A készülődecékből ítélve, Apponyi bács megyei fogadásra igazán fényes lesz.

— A király ő felsége születési napjának év fordulóján, e hó 18-án városunk összes templomaiban hála-adó istentisztelet volt, melyen a hatóságok, hivatalok, állomás parancsnokságok vezetői és nagy számú közönség vett részt.

— **Értesítés az országos ügyvéd gyűléséről.** Az ügyvédi kamarák- és illetve ezek útján, ugy a f. évi szeptember hó 8., 9., és 10. napjain Szegeden tartandó országos ügyvédgyűlés munkarsndje a következőkben lett megállapítva: I. ügyvédség önkormányzati jogának érdekében az ügyvédi rendtartásba milyen intézkedések vétesse-nek föl? Előadó: Hlatky Endre n.-várad i ügyvéd ur, kamarai elnök. II. Mik volnának az ügyvédség helyzetének javítására a legmegfelelőbb módok és eszközök? Előadó: dr. Stassik Ferencz nagybécskerei ügyvéd ur, kamarai elnök-helyettes. III. Miként szerveztessék az ügyvédi nyugdíj- és segély-alap? Előadó: dr. Robitschek József buda-pesti ügyvéd ur; ellenindítvány előterjesztői: Beliczay Elek győri ügyvéd ur, kamarai elnök-helyettes és Szalay A. László szabadkai ügyvéd ur. IV. Mi legyen a védő állása és hatásköre a bűnperben? Előadó: dr. Wilhelm Arnold h.-m.-vásár-helyi ügyvéd ur. V. Miként szerveztessék a közigazgatási bíróság és mi legyen annak hatásköre? Előadó: Eötvös Károly buda-pesti ügyvéd ur, országos képviselő. VI. Miként nyerjenek a csekélyebb jogsérle-mek olesó és gyors orvoslást? Előadó: dr. Holló Lajos budapesti ügyvéd ur, országos képviselő. VII. Az ügyvéd-gyűlés helye-snek és a kar érdekében tekvőnek találja-e, hogy a milleniumi kiállítás történeti cso-portjában az ügyvédi kar is részt vegyen? Előadó: dr. Nagy Dezső budapesti ügyvéd ur, kamarai titkár.

Egyben a kamarák összes tagjai

értesítettnek, hogy a gyűlésnek 3 napi időtartama ekként nyert beosztást: 1. Szeptember hó 8-án érkezés és aznap este ismerkedés és vacsora a „Stefánia“ sétány kioszkjában. 2. Szeptember hó 9-én délelőtt 8 órától ülés. Ügyrendmegállapítás és a tárgysorozat I., II., III. pontjainak tárgyalása. 2. Ülés után közös ebéd a „Tisza szálló“ disztermében. 4. Aznap délután a város- és egyes intézményeinek megtekintése. 5. Aznap este társas estély az ujszegedi vígadóban. 9. Szeptember hó 10-én délelőtt 8 órától ülés a tárgysorozat többi pontjainak letárgyalásával. 7. Aznap délben búcsú-ebéd az „Európa“ szálloda nagytermében. Ebéd után kirándulás. A gyűlésen részt venni szándékozó tagtársak kéretnek, hogy ebbeli szándékukat a szegedi ügyvédi kamara titkár hivatalához aug. hó 25-éig okvetlenül bejelentse, hogy elszállásolásukról gondoskodni — és a résztvevőket erről még kellő időben értesíteni lehessen. Kérjük továbbá azokat, kik neveikkel jönnek, e körülményt különösen tudatni, azontul azt is közölni, hogy ki kíván vendéglői elszállásolást és hogy mivel vagy kikkel hajlandó esetleg elszállásoltatni. Arról, hogy a szállodákban mérsékelt díjak szedessenek, az „elszállásoló bizottság“ gondoskodik és a vendéglőbe való elszállásolás iránti óhajának a lehetőség szerint fog elég tétetni. Helyszűke esetén a helybeli tagtársak szíves vendéglátása áll a bizottság és is illetve az érkező kartársak rendelkezésére. Jelezni kérjük továbbá a csoportban érkezés idejét, hogy a fogadattásról és a szükséges utbaigazitásról a bizottság kelleg gondoskodhassék. Társkamaraikkal mellékelten az országos ügyvéd-gyűlés ügyrendjét is közöljük és kérjük ezen „Értesítés“ tartalmát az egyes kamarai tagokkal külön-külön közölni és a fölös számpéldányokat a kamara területén lévő

— Hát ez a bőr? — kérdi fölcatanó hangon, diadalmasan.

Belecsippant a két ujjával egyes helyeken.

— Mint a patyolat!

— Hiszen éppen ez az — szól a szomszéd. — Hogy nagyon győngö. Szakad az ilyen fűn portéka. Tudja, nekünk odaki mindenre köll az ilyen, azért akar erőset a szomszéd, hogy még ne ártsón neki a viselés.

Halbőr megint fölkapja a subát, de most már kitoroditva nyári állapotban. A tenyereit elül kéjjel huzza végig a finom bőrön. S mialatt így álorzáskodik a czimboráival együtt, a lelkében erős meggyőződéssé válik a tudat, hogy ennél alkalmasabb subát nem igen lehetne találni.

— Hát az ára? — kérdi odavetőleg.

— Harmincz forint.

Halbőr behunyja az egyik szemét s a másikkal féloldalt néz a kereskedőre.

— Hogy mondja? — szól s féloldalt tartja a fejét, hogy jobban a fülbe menjen a szó.

— Harmincz forint az ára. Megér ez annyit testvérek közt is.

— Püngöben? kérdezi tovább ártatlan tanyai arczezal Halbőr.

— Nem. Ujforintban.

Halbőr megcsóválja a fejét, a subát leereszti a félvállról s úgy veszi vele magát körül, mintha kossiban ülne. A komák azonközben a varrást deputálják. Az úgy megy, hogy aláfeszítik a körmöt s az új mint egykaru emeltyű szerepel. Valamelyiknek engedni kell. Ha a szírony szakad, rossz a varrás, ha a köröm török hát rossz a köröm. Még jobb, hogy kitért.

— De a varrás is jó, valamintjól illik a suba is. Halbőr leereszti a subát maga körül és rátámad a subaúrusra.

De hát maga-e az a Kis Mihály; akit én keresek?

— Nem én. Engem Varga Jánosnak hívnak. Ha valamikor subát vett kend a szegedi piacon, ismerheti a nevemet.

— No, mert épen ezt a Varga Jánost kerestem én — mondja most már hamiskás mosolylyal Halbőr. Mert magánál vett az apám is. Még most is meg van.

— Hát hiszen a mit én megvarrok, az meg is marad! — esik nagyot a szón a subás.

— Csakhogy nem a suba van meg, hanem az apám.

A komák arcán széles mosoly hajad végig és elneveti magát a subás is. Halbőr felhasználja a kedvező pillanatot.

— Adok érte huszat — mondja. — Nem ér többet.

— Nem lehet. Hiszen csak éppen magának adom harminczért. Mert maga ugy-e a Kása András?

— Nem én. Halbőr János, a felsőtanyai.

— A Fürgetek Halbőrökből?

— Ügön.

— Hát vigye huszonnyleoeadfélért.

Halbőr kiteriti a subát s a hogy végig pillant rajta, hirtelen megakad valamiu a szeme. Kedvetlenül rántja föl a vállát és fölolja a fején a kalapot. Nagyot lélegzik és úgy felel:

— Nem köll ötért se,

— Nem-é?

— Nem. Minek varr bele tulipántot mikor én azt nem szeretem — mondja hárgal. Soha se viseltem tulipános subát. Minek az rajta? Miről jó az? Vagy ruzsát varrjon rá, vagy semmit. Tulipános nem köll. Mőgugatna benne a kutyám.

A véletlen ugy hozta magával, hogy mind csupa tulipános subát hozott ki a vásárra a subás. De nagyobb bizonyosság okáért keresni kezd köztük, hogy nem akadna-e vagy egy rózsás. De nincsen.

— Ne is keresse — duzzog Halbőr János. — Más nem köll. Erre az egyre volt gusztsun, ez se jó.

Izgatottan jár föl-alá a subás előtt. Előveszi a kendőt, letörli a homlokát és menni készül. De hirtelen visszafordul, kikap

kir. törvényszékek pertárában kifüggeszteni. Kérjük továbbá a közös érdek kívánta buzgalommal oda hatni, hogy karunk tagjai, a tárgysorozatba felvett kérdések fontosságához mérten, minél nagyobb számban megjelenjenek, hogy az összejevetel az ország ügyvédi karához méltó legyen és hogy annak alapján a hozandó megállapodások és határozatoknak meg legyen az a súlya, mely az üdvöz eredmény biztosítására szükséges. Szegeden, 1893. évi július hó 23-án. Hazafiai üdvözlettel a szegedi ügyvédi kamara nevében: Dr. Résa Izsó, elnök, Dr. Végman Ferencz, titkár.

— **Hymen.** Grossmann Lipót breuztovácsi kender-nagykereskedő iljegyezte Robitschek Ilka kisasszonyt, Robitschek Adolf bajsai földbirtokos leányát.

— **Tompa Antal beszámolója.** Tompa Antal országgyűlési képviselő meglátogatta ő-kaniszái választóit. A vasuti állomástól Lovas bandériummal és zenekarral kísérték be a képviselőt a román katólikus parókiára, a hol a képviselő megszállott. Tompa mise után a templom előtt rövid beszámolót tartott, melyben az egyházpolitikai reformokat különösen az időseztől szemponjtából bírálta. A választók megéljenztek képviselőjüket.

— **Felakasztotta magát.** Sarló Mihály ujvidéki fazekasmester nagyon elkeseredett volt, mert nagyon rosszul ment a kereset. Hogyne! A vaskályha egészen kiszorítja az agyagot. A porcellán meg a cserépedényt. Mi marad hát hátra, mint az agyagtól az üveghez fordulni. Ezért hajtogatta ő annyira a boros üveget. Csakhogy ez az üveg meg az a kis keresetet is megemésztí. Így történt azután, hogy a nyomor költözött be hozzá. Felesége kórházba került. Ő gyermekének még kenyerre sem került. Vasárnap este bujában meg egyet ivott, s aztán hazatárolgott. Mikor a 4 gyermek már elaludt — az ötödik 17 éves fia már maga is kijárt vasárnaponként — a költőhöz folyamodott. Legnagyobb fia késő este hazakerülvén, őt már halva találta.

a tárczából két tizest és odatartja a subás elé.

— Káll a husz forint?

— Nem lehet. Nem adom előbb — szól ez ingerülten.

Halbőr viszateszi a pénzt, a tárczát körülkötöti a szíjjal, ugy csusztatja vissza. Mikor már beletette a zsebbe, még egyszer odasandít, hogy csakugyan benne van-e.

— Nem kell azér' haragunni — mondja Förgeteg Halbőr. — 'Szen én se adnám oda érte ezt a kéket. Csak éppen tréfáltam.

A kereskedő dühösen rákiált!

— Tréfáljon mással!

— Mondom, hogy nem kell haragunni. A pénz megmarad. Majd vöszünk mások. Majd ha lösz ruzsás subája, elgyúlvók érte.

S a csapat élén távozásnak indul Halbőr Förgeteg János. Még a sarokról visszakialt:

— Itt a pénz! — s a tenyerével ráver a tárczára. — Behozom egy ruzsás subáért a másik szombat.

Hanem hiszen elviszik azt addig adóba.

Tömörkény István.)*

*) Szerzőnek Szegedi parasztok és egyéb urak című kötetéből.

— **Katonai lóvásárok.** Bácsvármegyében a katonai lóvásárok Zomborban I. évszeptember 15-én, Baján szept. 17-én és Ujvidéken október 1-én tartataak meg.

— **Halálozás.** Vettük a következő gyászjelentést: Pinterits Károlyné szül. Elbl Alojzia mint hitvee, ifj. Pinterits Károly mint fia. ifj. Pinterits Károlyné szül. Pinterits Irma mint menyé, Pinterits József mint fivére és Pinterits Józsefné szül. Jungmann Ilona mint sógoröjje, fájdalomtól megtört szívvel jelentik a forrón szeretett férj, jó atya, ipa, fivér és sógor id. Pinterits Károly, folyó évi augusztus hó 16. reggel fél 9 órakor, ölte 59. évében rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei folyó évi augusztus hó 18. délután 5 órakor fognak a gyászházban: II. ker. viziváros, Csalogány-utca 47. sz. a. r. kath. egyház szertársái szerint beszentalatni és a német-völgyi temetőben örök nyugalomra helyzetetni. Az engesztelő szent mise-áldozat folyó évi aug. hó 11. reggel 8 órakor a vizivárosi szent Annáról ezimzett plébánia templomban fog a Mindenhatónak bemutatni. Budapesten, 1893. évi augusztus hó 16-án. Béke halmvair! Az elhunytban Pinterits Károly tanár édes apját gyászolja.

— **A sörös hordó alatt.** A Fekete Kádárhoz ezimzett vendéglő udvaráról, mint Ujvidékről írják, tegnap sörös hordókat gürgették le a mély pinchezhelyiségbe. A munkában a házban lakó tíz esztendős kis Weisz Ilonka is segített. Munkaközben az egyik hekloliteres hordó kicsuszott apró kezeiből s amint utána kapott, a lefelé gürdülő hordó magával rántotta őt. A hordó végigcsuszott a kis leányon, de olyan szerencsésen, hogy csak apróbb horzsolásokat ejtett rajta.

— **Egyházi zene.** Szabadkán a tűzoltók zászlójának felszentelése alkalmával fényes istentisztelet volt, melyen Várady Ferencz pápai kamarás pontifikált. A huszonnyolcz tagból álló egyházi ének- és zenekar Beliczay remek miséjét adta elő, Gaál Ferencz karnagy vezetése alatt; betétül a női kar Gaál F. „Ave Máriá“-ját énekelte vonós zenekar diskkrét kísérete mellett.

— **A szerb Lovkovítók.** Ugy látszik, a szerbek megirigyelték a katonaság példáját s most ék meg szerbül szeretnének levelezni a magyar hatóságokkal. Az ujvidéki „Zasztava“ erősen megátadja a patriarkát, amiért a bécsi szerb eparchia jegyzője magyar beadványt intézett egy magyar város: Ujvidék tanácsához. A „Zasztava“ a szerb autonóm jogok megsértését látja ebben a tényben. S teljesen igaz van; mert ugyan mi a magyar államnyelv a szerb szóhoz képest?

— **Recitator.** Ányos Pál magyar recitator és jellemkomikus szeptember 10-15-ike közti időben az ujvidéki magyar kaszinóban két előadást fog tartani.

— **A zombori polgári kaszinó-egylet 1893. évi augusztus hó 20-án a saját tekepályáján tekeversenyt rendez, a következő programmal: I. 3 dobás 7 habára. Díjak: az 1-ső drb 10 frankos arany, a 2-ik 3 korona, a 3-ik 1 korona. — Egy-egy részvétel. Jegy ára 10 kr. II. 3 dobás jobb dámárai Díjak: az 1-ső 5 korona, a 2-ik 2 korona, a 3-ik tiszteletdíj. — Egy-egy részvételi jegy ára 5 kr. III. 3 dobás bal dámára. Díjak: az 1-ső 5 korona, a 2-ik 2 korona, a 3-ik tiszteletdíj. — Egy-egy részletjegy ára 5 kr. IV. 3 dobás a középső sorra (Wurscht). Díjak: az 1 drb 20 frankos arany, a második 5 korona, a 3-ik 2 ko-**

rona. V. Vigaszverseny 3 dobás 9 re. Díjak: az 1-ső 20 ltvög sör, a 2-ik tiszteletdíj és a 3-ik szinten tiszteletdíj. A versenyekeu résztvehet az is, aki az egyletnek nem tagja. Kezete délután 2 órakor.

— **Pályázat** van hirdette a „Kraill Mária“ főle tiszti árva 11 fte 55 kros alapitványra, tiszti árvek részére, 2 hely. Dr. Schernhors Antal főle 8 fte 40 kros alapitványra, szegény, nehécz sebesült rokkantak részére 1 hely; továbbá „tiszúkára a fennállott 1-ső báni 10. számú gróf Jellacsics nevet viselő határvéd-gyalogezred“ főle 86 fte 10 kros alapitványra, legérdemeesebbözevegye vagy árvoja egyike kiváló szolgáljának a fennállott 1-ső báni 10. számú gróf Jellacsics nevet viselő határvéd-gyalogezrednél, 1 hely. Bövebb értesítést ad a 23. hadkiegészítő parancsnokság.

— **Az apatiní plébános** Steeöz György dr. beiktatása ma egy hete történt nagy ünneppéggel.

— **Klár levélhordó** vala a zombori postán, noha gyanuban volt egynemély félkék-kalmárkodás miatt. A napokban házmotószt tartottak nála és a padláson rá is akadtak egy ékszeres dobozra s néhány ékszerre, amiket Klár vagy öt hónap előtt elkelt. Ez okért vala a Klár levélhordó s immáron többé nem az.

— **Mélykuton** az ottani bucsu napján, ma, az olvasó-egyletben táncmulatságot rendez az ottani fiatalág.

— **Ö-Verbász** képviselőtestülete azt határozta, hogy a községet villanyos világításal látják el.

A **csantavéri takarékpéztár** segéd könyvelőjét, Fischer Sándort, a vankányi takarékpéztár megválasztotta könyvelőjéül.

A **palicsi szintársulat** is befejezni készült ottani működését. Sok ügygyel-bajjal, nyomorúsággal huzták ki a rövid szezont. A társulatot semmivel sem lehet bibáztatni, elkövetek minden lehető, hogy községéget vonzzanak, de ez a rossz időjárás miatt semmikép sem sikerült. A társulat egy része. — miután az igazgató öket díjazni nem nem bírta, — a szezon alatt távozott, hogy más társulathoz szerződjék. A megmaradt része pedig küzködik a nyomorral. Szívesen mennének már el, de nincs hova és nincs utaváló.

— **Öngyilkos munkás.** A f. hó 14-én d. u. 6 órakor Szegedről Szabadkára érkező vonat elé dobta magát Szalai István vasuti munkás. A rohogó vonat épen fejét válasszotta el a törzstől. Családi vizsgáló vezető állítólág a szerencsétlen családapát a végzetes tettire.

— **Veszett kutya** mart meg Szabadkán egy kis fiut, Bertalan Lajost. Felvitték a Pasteur-intézetbe.

— **A rendőrség figyelmébe.** Berinác Károly vendégeljét most szombatra virradó éjjel olyan vendég tisztelel meg látogatásával, aki nemaz ott lévő különböjé jó sült libákra, mi másokra éhezett, hanem aki nyersen óhajtotta a ludakat és disznókat elvinni, még pedig hozomra. Jóllehet egyéb szándékai is voltak, mert egész a konyháig lopózott, amidőn is a szakácsné felberezette a gazdát. Ez a megugró gazembert csak a vállán üthette meg becsületesen, de meg nem foghatta s bár lármát ütött, az éjjel látogató a kerten át elmene-kült. Az ólak mind nyitva voltak, de kár nem esett.

— **Kinevezések.** A szabadkai kir. törvény-szék elnöke Neortsis Tamás szabadkai kir. törvényészi III- ad osztályu hivataloszigát a baji kir. járásbírószághoz áthelyezte s ennek helyébe a szabadkai kir. törvény-székhez III- ad osztályu hivataloszigává Söldi Imre szabadkai lakost kinevezte.

— **Kolera a szomszédban?** A „Pesti Hir-lap” egy Torontalmegyei törökkanizsai járásában előfordult kolera-gyanús esetről tesz jelentést. Joszt Jován nevű munkás halt meg kolera-gyanús tünetek között. Az orvosi vélemény a koleraát valószínűnek tartja és az alispánnak azonnal jelentést tett. Az alispán a legszigorúbb óvintézkedéseket rendelt el és sürrgőnyleg értesítette evégből a szomszédos járásokat. Fokozott ügybuzgalomra injúk a közegészségügy üreit.

— **Üjvidéken** dr. Hankó Domokos közjegyzőhelyettes kabátja zsebéből, miatlant nyitott ajtó mellett aludt a lakásán, óráját és pénzt ellopták. A rendőrség nyomoz.

— **Szab:dkán** az önkéntes tüzoltó-egyesület zenekara hete-ig kiindult a „Götterhalte” betanulásával József főherczeg oda-utazása alkalmára. A farsáng kárbave-szett, mert a főherczeg nem ment oda.

— **Csüdmegszüntetés.** Krausz Salamon zentai lakos ellen a csüd megszüntetett.

— **Pályázat.** A szabadkai kir. ügyész-szék-
nél alügyi állásra van pályázat hirdetve.

— **Tüz az újvidéki határban.** Szavis Lázár újvidéki nagybirtokosnak a kisvási kárpun túl levő szállásán, tegnap éjjel körülbélül ötszáz kereszt buza égett el. Azt írják, hogy a tűz gyújtogatásból eredt s a gyantu Arsenin Gyóka tartalékos katonája ellen irányul, aki Szavitsnál szolgált mint napszámos, de bérfizetéskor összeveszték s akkor Arsenin bosszulni fenyegetőzött. Most hogy Arsenint behívták gyakorlatra s a katonai lövédehez volt kirendelve őrségnek, ugy látszik, végrehajtotta fenyegetését. A katonai hatóságnál már megindították a vizsgálatot Arsenin ellen.

— **Elevenen eltemetettek sírja?** Prigle-
vicza-Szent-Iván község határában érdekes ásatásokat végzett a napokban Borovszky Samu dr., a m. tud. akadémiát irattárnoka. Az említett község az ugynevezett római sáncok mellett fekszik, melyek itt, különösen a kincstári erdő területén, némely helyütt még házmagasságúak. A falu határában tömördek régiség kerül napfényre: maga a római sánc is tele van ókori sírokkal, régi pénzekkel és urnákkal. A községtől mintegy negyedrányira a Moszonga patak mellett nemrégiben ásantövevők külön formájú régi edényeket számtalok fel, amilyenek eddig még sehol Magyarország területén nem fordultak elő. Ez edények nagyobbára korsók, csakhogy szájukra kaplatformában rá van a tető is égetve, ugy, hogy rendeltetésükre nézve későbbben marad a régiségtudomány. Minthogy sem a római, sem a népvándorlasi germán korból hasonló edények nem ismeretesek, a szent-
iváni telep hihetőleg a hun vagy avar korból származik. A közhit e leppell szemközöt fekvő egyik magas dombot, melyen szerémségi vörös téglák és terméskövek töredékei vannak elszórvá, Attila sírjának véli. Borovszky e dombon is ásásokat tettet s kint, hogy az tényleg sirhalom. A nagy domb teljes átkutatása sok költséggel járna; a lejtőn eszközölt ásásokat néhány jól konzervált csontvázat hoztak felszínre, melyeknek koponyáin a szájtüregek nyitva s földdel betömve voltak láthatók. E körülmény arra mutat, hogy e sirba elevenen temettek el embereket. Hogy kik ezek és mikor kerültek ide? E kérdésre csak a szélesebb körű kutatás adhatná meg a feleletet, s ez az esetben igazolva volna, ha egyszerűen semmi másról, mint hunn telepről volna szó. Borovszky e helyen az ásásokat, ha erre megbízást kap, folytatni szándékozik. Az eddig talált nagyedékű koponyákat és leleteket felküldötték Török Aurél intézetébe, az anthropológiai muzeumba.

A vidékről.

A csantavériek Tompa Antal képviselőnél.
(Csantavéri levél.)

Hétfőn délutáni a órákban terjedt el községünkben azon örvendetes hír, hogy képviselőnk, Tompa Antal, a

keddi napot ó-kanizsai választói között tölti. A csantavériek örömmel ragadták meg az alkalmat, hogy szeretett képviselőjük irányában érzett rokonszenvének, tiszteletüknek, szeretetüknek egy Kanizsára küldendő küldöttség által adjanak kifejezést. Független érzelmi polgári olvasóköriünk tehát még nyomban hétfőn este megválasztotta előkelőbb tagja közül a küldöttség tag-jait. A küldöttség tagjaivá lettek: Dér Boni, Klein Mátyás, Rekvényi János, Patacs Antal, Schaffer József, Kuncz Dániel, Sinkovics Antal, László Antal, Varga István, Vinczer János. A küldöttség kedden délben zászlókkal fel-díszített kocsikban indult utnak. Utközben a küldöttség tagjait folyton vidám hangulatban tartotta Rekvényi nagy boros üvege, a mely gyors egymás-
utánban fordult meg az utasok kezé-
ben. Kanizsára érkezve a „Gazdák kö-
rébe” szálltunk, a hol Tóth Pál által fogadtatva, rövid beszélgetés után, annak vendégzerető házához mentünk. Itt az idő igen kellemes beszélgetés között mult el. A program után érdeklődve megtudtuk, hogy a népkertben az ünnepély 4 órakor kezdődött, kimentünk tehát az ünnepély színhelyére, ahol szeretetreméltó ked-
ves tiszteendő barátunk Szabados Pál kitüntetö vendégzerettel fogadott bennünket. Megjelentünk itt Kanizsa érdemes polgárai között, akik között teljesen otthon éreztük magunkat. Fél 8 órai tájban hangos, lelkes éljenzések hirdették, hogy képviselőnk közénk érkezett, a kinek nyomban megérkezése után üdvözlö beszéd kíséretében ad-
tuk át a csantavériek üdvözlétét. Kép-
viselőnkkel folytatott beszélgetés köz-
ött ültünk a különben igen izletesen készített borju-paprikás mellé. Időköz-
ben a táncz hely fiatal párokkal telt meg, egy díszes nagykoszort képezve, amelynek minden virága örömtől és boldogságtól sugárzott; az ó-kanizsai tüzoltó-banda kitünö zenekara mellett tánczra perdült a fiatalság, amely még a késő éjjeli órákban is együtt volt.

M.

A tüzoltó kongresszusról.

(Befejező közlemény.)

Az utolsó előtti napon a városi színházban rendezett diszhangver-seny igen szépen sikerült. Prologként Benedek Lajos szavalt a nagy hatással Csillag Károlynak a tüzoltókhoz intézett verses szózatát. A hangverseny után táncmulatságot rögtönöztek, mely reggelig tartott. Másnap reggel a vendégek egy része elutazott, a társaság nagyobb fele azonban részt vett a számukra rendezett palicsi ünnepségekben, hova a rendes és kéjvonatokon kívül még egy külön vonat vitte a nagyszámú kirándulókat. A vendégek élvezettel néztek a szabadkai torna-egylet és az Achilles sport-egylet által rendezett nagy torna- és kerékpárversenyt. Méltó öváczióban résztvett Vermes Lajos, ki a versenyek meg-
tarthatása céljából saját telkén háromszáz méter hosszú aszfalt verseny pályát készítetett. A Palicson tartózkodó színtársulat is rendezett ezen alkalomból díszelőadást, melynek szintén sok nézője volt. Este a távon fényes tűzijáték volt, azután pedig

tánczvigalom. Cziráky Béla gróf még előző éjjel elutazott Bécsbe. — A tüzoltó kongresszus befejezése. — A palicsi táncmulatság amelyet 16-ikán este rendeztek a Szabadkán összegyülekezett tüzoltók tiszteletére, fényesen sikerült. A mulatság után Flaschl rendezett gyönyörű tűzijátékot, azután a tüzoltók visszatértek Szabadkára. Délben bezárták a tüzoltószereklítést, amely alkalommal Gyulafi fényképező egy a kiállítástól, mint a rendező-bizottságról és a vendég tüzoltókról gyönyörű fényképeket vett fel. Megjelent az emléklap harmadik száma, amely Vermes Béla orsz. képviselő, a szabadkai önkéntes tüzoltó-egyesület főparancsnokának areképét közli cik kíséretében. A szabadkai ünnepélyek díszes és fényes mesze föltűmója a vendégek várakozását. Mindannyian a legkedvesebb emlékekkel távoztak a vendégzerető városból, miután a rendező nek és Mamusich polgar-mes-
ternek köszönetüket és elismerésüket fejezték ki. — A tüzoltó kiállítás. Legérdeke-
sebb része az összes ünnepi rendelkezéseknek a tüzoltó kiállítás volt. Sajnos, hogy a hazai nevezetesebb gyárak nem tanu-
sítottak olyan érdeklődést a kiállítás iránt, milyent saját jól felfogott érdekükben is megkívánhattunk volna. Mindazonáltal elmondhatjuk, hogy kiállításunk nélkülük is igen jól sikerült ugy a hazai, mint a külföldi gyárosok által kiállított egyes valóban esimes dögök nem e-upán a szakemberek, hanem a laikusok is megkapták. A külföldről részt vettek a kiállításon: Magirus C. D. ulmi cég, továbbá Schneider I. H. schmalckaldeni cég ezászert vízve-
reket, Hüller Emanuel zeneeszközöket s tüzoltó jelző eszközöket, Pollack P. cég Waltershausenből. A hazai iparosok közül úgy tömegével mint minőségével dominál a Tarnóczy-gyár kiállítása. — Az a sokat szidott Tarnóczy-gyár megmutatta a kiállításon, hogy nemesek a hazai iparban foglal el első helyet, hanem a külfölddel is kiállítja a versenyt.

Gépeinek elégáns kiállítása sok gyár-
nak mintául szolgálhat s ha olyan jök is gépei — a miben nem kételkedünk — mint szépek, úgy nem csalódunk ha már előre is a legszébb eredményt jósoljuk. Érdemes Siemens és Halske nagy elek-
tromos készüléket gyártó cég kiállítása. Több apró dolgokon kívül kiállított egy tüzjelző és ellenellenőrző készüléket. — Maga a szerkezet olyan forma mint az utcai tüzjelző készülék, azon külöbséggel, hogy ennek ritka használatából származó működési zavarokat az által kerülti el, hogy a fali órával kapcsolatban állítja elő. — Nagyobb gyárak tűzbiztonságára e készülék elkerülhetlen, mert annak különféle helyiségekben felállított jelzőszekrények egy ellenőrző központnak folyton mutatják, hogy az őr meghatározott időben a helyiségben volt e? — Tüz esetén az őr a központnak azonnal tüzjellet ad s azonföltre a magával hordott telefon kagylót azon jelzőszekrénybe melynél épen tartózkodik — egyszerű be-
dugaszolás által bekapcsolhatja s a központnak részletes értesítést adhat s eset leg utasítást nyerhet. Ugy ezen leleményes készülék mint a többi kiállított tárgyak a látogatók közt nagy érdeklődést keltettek. Trogmayer Gyula újvidéki cég kiállítási tárgyait kisebb, vidéki tüzoltóságoknak melegen ajánljuk figyelmükbe. Jeszenovits Miklós szabadkai iparos néhány igen szép ávizattyút állított ki. — Eckert Flórián

kéziszivattyúkat. Waldner Márk gyöngyösi szabadalmazott mentő készülékeket állított ki Lechner József ellenőrözött óráinak oly megállapított jó híre van, hogy további dicsegetésre nem szorul. Helle Károly pozsonyi cég közönséges és márgázott nyomó tömlőket állított ki. — Megemlítjük, hogy ez a cég ilyenmő tárgyakat Magyarországon ez idő szerint egyedül állítja elő és gyártmányai külföldön is jó hírnévnek örvendőnek. A ruházati tárgyak közül első helyen említendő Kramer Antal szabadtű szabó-cég. Megemlítettök még: Török Mihály soproni paszomány gyártó, Felmayer István Székesfehérvárról és Scholze Adolf Nagyszébenből jóhírű tűzőtöltő ruha szövetei. Mindent egybevetve a kiállítás nem volt föltöbbtömbött, de igen érdekes és tanulmányos.

Irodalom, művészet.

Előzetesi felhívás Dankó Pista újabb nótára. Dankó Pista, a kedvelt magyar népdal szerző és költő, újabb, illethető ezentúl szerzendő nótáinak kiadására a 36. év óta tenálto Valentin Károly fia pécsi zeneműkereskedő cég vállalkozott. Ezen hazafias vállalat meltau megérdemelt a magyar zenét kedvelő közönség pártolását, mert Dankó neve elég garanciát nyújt arra nevé, hogy ezen új sorozatban epoly jó magyar népdalokat fog nyújtani, mint ezt eddigi kiadványaival is alkalma volt bebizonyítani. Az általa szerzett magyar népdalok közül már is egész sereg ország-szerzte el van terjedve, egyaránt euekikh a szegényebb guányóba, úgy a városokban, mint falvakon, nem is csoda, hisz magyar zamatoságra és eredetiségre nézve alig van versenykeve velelyarsa. Dankó Pista ki-való telteisége mellett még azon körülmény is szol, hogy az újabb népszenmüvek legnagyobb részeehez ő szolgáttára a népdalokat, melyek annak idején szinten kizárólag az „újabb nóták”-ban foguak megjelenni. „Dankó Pista újabb nótái” két-két új, eddig még meg nem jelent, magyar népdalt (énekre és zongorára) tartalmazó 60 kros füzeteken I. évi október hotöl lovga felyes kiállításban jelennek meg. Az előfizetés ár egy egész évre vagyis 30 füzetre 15 forintban állapítottat meg és a füzetek mindig megjelenes után azonnal bérmentve küldetnek meg. Megrendéseket elfogad ugy a kiadóhivatal valamint minden hazai könyv- és zeneműkereskedő cég.

Gerő és Kostyal kiadásában az ősz folyamán meg fog jelenni „Drama a tengeren és egyéb amerikai történetek” írta Mikszolczi Henrik.

A színes czimképpel díszesen kiállított kötetnek következő tartalma lesz: Drama a tengeren. Vig turbekölés szomorú véggel. Különös verdit. Drága tapasztalatok. Ujkori Salamon. A művészi arnyalat. A hajléktalan. Armány és szerelem. A halott. A tárgyalási teremben. Műsoron kívüli hangverseny. Kettős büntetes. Az ellenfelek. Egy szeméremellenes könyv. A „Liberty” födelzetén. Katonasdi New-Yorkban. A szerelem vak. A harmadik csók. A legújabb divat. A kék szem.

Az előfizetések legkésőbb szeptember hó 30-ig küldendők be a kiadókhöz. Az előzetes díja 1 frt 50 kr. — 3 korona. Diszkrétésben 2 frt — 4 korona.

A Sziam kiraly jói sikerült legújabb arezképet közi a „Kepes Csuladi Lapok” legújabb 34. száma, ez által bebizonyítva azt, hogy az események aktualitása elől sem szokott elzarkozni. Többi illusztrációját is igen szepek s összhangzásban állanak az érdekes tartalommal, melyből fölemlíthjük Tissot Viktor humoros beszélyét Murányi Kornélia sikerült fordításában; Prém József „Regina” című igen szép eibeszelését s egy életképet Halász M.-től; ismeretterjesztő czikkait is hozzá számítva, e szám folytonos emelkedésről tesz bizonyosságot s

fökmérője ama megérdemelt pártolásnak melyly a magyar közönség e lapot felkarolta. Meg is érdemli, mert a legjobb és legjutányosabb képes heti lapok egyike. Előfizetési ára: egész évre 6 frt; fél évre 3 frt; negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatvány-számokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal.

„A Honvéd” czim alatt új politikai napilap indult meg a fővárosban. A szabadság, egyenlőség, testvériség jelszava a „Honvéd”-nek, mely harcos kedvvel, fiatalos tüzzel megy ütközethe Magyarország szabadságáért, függetlenségéért, teljes önállóságáért, hogy megépjithesse a magyar nép jóéletének, boldogságának bevehetetlen várát. „A Honvéd” zászlajára tűzte a legnagyobb magyar elvét, hogy csak az az ország független és boldog, amelynek nem egyes, de valamennyi fia független és boldog. „A Honvéd” követeli mindenek előtti az általános választói jogot. Az általános védelmi kötelezettséggel vele jár az általános választói jogosultság. Aki vérvével adóz a honnak, jogot váltott arra, hogy a kormányzására is befolyjon. „A Honvéd” követeli a házassági jog rendezését s követeli, hogy ez a magától értetődő kérdés minden szélhámosság és minden szeszélyárkodás nélkül mentül elebb megoldassék. A törvényhozás nem egyes osztályok kedvéért áll fenn, hanem a közösség érdekében. És ezért követeli „A Honvéd”, hogy hasznos reformok felül komolyan intezkedjék. Az adótörvények alkalmazásában szünjön meg az önkényesség. A törvény szava legyen világos és határozatait tartásak szemmel a törvény végrehajtói. A kormány ne csak igergessen, hanem cselekedjék is. Elég ideig vártunk! Az állam pedig nemcsak a gazdagoknak áll fenn. Legyen gondja a szegényebb sorsuakra is. Adjon nekik hitelt. „A Honvéd” követeli, hogy az állam viselje a gondját a kisiparosnak. „A Honvéd” különös figyelemmel kíséri a munkások kívánságait és mozgalmait s küzd minden ravasz kizsákmányolás, minden elnyomas és minden igazságtalanság ellen. „A Honvéd” fölélis szerkesztője A tziel Endre s köré csoportosulnak legjobb politikusaink s szépirónk egész gardája. „A Honvéd” minden száma gyönyörű színes képpel jelen meg s e tekintetben a magyar hírlapírás történetében páratlanul áll. Színes képei oly remek kivitelűek, hogy a legmagasabb művészeti igényeknek megfelelnek. „A Honvéd” két kiváló új regény közlését kezdi meg, az egyiket az „Embervásár” című három kötetes művet joles regényírónk, Gonda Dezső tollából. E regénynevel egyidejűleg a „A gyilkos volégeny” című amerikai regény közlését kezdi meg „A Honvéd.” A lap gyors és kimerítő tájékoztatást ad mindenről. Nemcsak a külföldön tart rendez levelezőket, de nincs zuga ennek az országnak, a hol ne állana részen egy-egy tudósítója. Azok is, emezek is táviratban közlik a legújabb, érdekes eseményeket. E mellett „A Honvéd” paratlan olcsósága napilap. Előfizetési ára Budapestén: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr., egy hórá 85 kr. Vidéken: Egész évre 12 frt, félévre 6 frt, negyedévre 3 frt, egy hórá 1 frt. Egyes szám ára helyben 3 kr., vidéken 4 kr.

A ki nem sajnál két krajcárt egy levelezőlapra, hogy „A Honvéd”-et mutatóba kérje, annak mi a lapot három hétig teljesen ingyen küldjük meg. „A HONVED” kiadóhivatala Budapest, VI., Révai- utca 10.

Közgazdaság.

Kereskedők és iparosaink figyelmébe. A m. kir. államvasutak igazgatósága, folyó évi 98461. sz. átiratával, a szegedi kereskedelmi és iparkamarához megküldte azon tárgyak jegyzékét, a melyeket az 1894. évben, vagy esetleg 1895. é végeig nyilvános szállítási pályázat útján óhajtt beszerezni.

A beszerzendő anyagok a következő

16 csoportba vannak beosztva: 1 kö és földnemtek, 2 kenő és világítási eszközök, 3 fémnemtek, 4 fémből kidolgozott kocsikalatrések, 5 acél és vasnemtek, 6 üntött vasalkatrések, 7 festékek, olajok és egyéb vegyi szerek, 8 ülő burtorokhoz való falemekék, 9 kelmék és rövidárúk, 10 kárpitok és szönyegek, 11 bőrárúk, 12 kötélárúk, 13 tégmenetek, 14 táviradi anyagok, 15 kefekötőárúk, 16 durrantnyak.

Az ajánlatoknak folyó évi szeptember hó 15-ike déli 12 óráig kell a m. kir. államvasutak budapesti igazgatóságánál benyujtatniok.

A további tudnivalókra a szegedi kereskedelmi és iparkamara készséggel nyujt fölvilágosítást.

A közönség köréből

Nyílt kérdés Császár Péter topolyai főszoigabiró urhoz.

Bár az ország egyes vidékei csak szórványosan fordulnak elő a kolera esetek, mindazonáltal mint a lapokban olvasgatjuk, a hatóságok mindennemű óvintézkedést megtesznek, hogy az esetleg fellépő rémes járvány ne találjon bennünket teljesen készületlenül. Közönségünkben azonban — elég sajnos — ily óvintézkedések megtétele úgy látszik fölösleges, mert ahhoz még, hogy a közönségünkben végig húzódó Csik ér elviselhetetlen büzzével föltette alkalmas a közönség egészségségének előmozdítására, hozzájárul meg az is, hogy nemrégiben piactertnk kellő közepén egy disznómázsa egy akollal elég tapasztalanul állítatott föl.

Mindezek után kérdjük főszoigabiránkat van-e tudomása arról, hogy föterünk kellő közepén felállított mázsa disznókereskedésünk rohamos előrehaladásával oly kiváló forgóznak örvend, hogy a megmászalandó disznók egész serege félnapokon át a rettenetes hőségben levesz föterünkön várakozva a mázslásra?

Van-e tudomása továbbá arról, hogy disznókereskedőink a megmászálás után egész éjeket át tartják a mázsa melletti akolban disznóikat, amelyek az ott lévő pocsoltyába leheverve, oly rettenetes büzt terjesztenek, hogy a piacterti lakók meg házuik ablakait sem nyithatják ki, mindenki iparkodván a büzős hely közeléből menekülni.

Van-e tudomása végül arról, hogy disznókereskedőink napközben megmászált autatún meg az akolban elzárt disznókat éjnek idején rakják fel a kocsikra, amiközben a különben igen szolid lelkütű disznók oly éketlen azot ütnek, hogy a piacterti lakók meg vannak fosztva a nyugalmas éjszakától?

Kérdjük ezekután főszoigabiránkat, esetleg a közösi előjáróságtól megszerezendő információk után, szándékozik-e a mázsa azonnali elmozdításával e bajon segíteni?

Kéréseinkre tetkekben elvárva a választ, maradtunk Csantavér, 1893. augusztus hó 18-án,

tisztelettel
Több piacterti lakó.

*) E rovat alatt közlöttékert nem vállal felelősséget a szerk.

Szerkesztői izenetek.

H. J. Zombor. Amint terünk engedi, megkezdjük a kissé hosszú cikk közreadását.

R. Á. (Az obulus.) Az a kisebb baj, hogy a levelet nem tetszett bérmentesíteni. A cikk nagyon is átalanossággal mozog; valami konkrét dologgal kell előállani és — természetesen — a felelősséget nem hárítani másra.

Kétes jövő. Zombor. Köszönettel vettük. A jövő számban közreadjuk

GUTJAHR és MÜLLER

malomépítéset, gépgyár és vasöntöde

GYÁR: **BUDAPESTEN** GYÁR: V., külső václ út 70. szám. V., külső václ út 70. szám.

Trieur és lyukasztó osztály.

Ajánljuk az általunk gyártott és több mint

20.000 példányban elterjedt

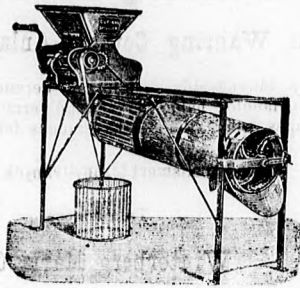
Trieurek: a konkoly és búkkönynek a buza árpa vagy rozs közüli kiválasztására,

Trieurek: a zabnak a buza közüli kiválasztására.

Buza és árpaosztályozó gép: a mely a magvakat nagyságuk szerint osztályozza nagy választékban készlet olcsó áron.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

Ismét eladók megfelelő kedvezményben részesülnek. Gyártunk továbbá gőzgépeket, vizike-rekeket, teljes malomberendezéseket mű- és sima őrlésű malmok részére; továbbá szerszám-gépeket a vas és érekek megdolgozására.

Landesman Lipót

a nagymélt. Minist. által nyitvárossági joggal felruházott

VI. osztályu mag. polgári iskola

és nevelő-intéete

(Szabadkáu. Vojnits-Dénes-ház)

a Gálfi-fele gyógyszerár mellett.

Ezen iskola előkészít a keresk. akadémia, középipartanoda, mintarajztanoda, hadapród-isk. és Ludoviceum számára; képesít többféle

állami hivatalra, vasuti, kereskedelmi, ipari, biztosító és pénzügyintézeteknél való alkalmazásra.

Folytatólag átélphet a tanuló a gazdasági, erdészeti, állatorvosi, közeép-intézetekbe, avagy körjegyzői vizsgát tehet. Mérsékelt díjjal értesítő bármikor viszbélyeggel ellátott levélbeli megkeressére.

10-5

3396
k. l. 1893.

Hirdetmény.

Ö-Kanizsa községi előjárósága jövő szeptember 19-ik napján d. u. a város haza közgyűlést természetben pont 4 órákor kezdést veendő nyilvános szobeli ártelekben a következő munkákat fogja a legjutányosabb vállalkozónak odaajtani:

I. a csantavéri országúton építendő új népiiskolánál:

a) Kömives munka: 1899 ft 18 kr.	Bánapénz 100 ft
b) Ács munka 1144 ft 14 kr.	Bánapénz 80 ft
c) Ásztalos munka 603 ft. 86 kr.	Bánapénz 40 ft
d) Úvegves munka 120 ft. 40 kr.	Bánapénz 10 ft

II. a réthén és erdőben építendő két órháznál:

a) Kömives munka 589 ft 18 kr.	Bánapénz 30 ft
b) Ács munka 134 ft 08 kr.	Bánapénz 10 ft

Műről vállalkozni szándékozók azon megfigyeléssel értesíthetnek, hogy erre vonatkozó terveket, költségvetéseket és ártelepi feltételeket keddtől kezdve a szokásos hivatalos órákban tek. Toth Kálmán községi írnök úrnál betekintethők. Ö-Kanizsán 1893. évi augusztus hó 13 napján

Mihály Sándor s. k.

Közs. I. jegyző

Konez János s. k.

közs. I. bíró.

VILÁGHERŐ

„Les Dernières Cartouches és Lohengrin”

féle szivarkapapír.

Braunstein freres Gyárából Párisban

65 Boulevard Exelmans 65.

Braunstein freres özég csakis Gussicourtban (S és O.) Franciaországban létező saját papírgyárának készítményét hozza forgalomba. Ezen nagyszerű a legújabb elveken alapuló berendezett telep készítményei a papír ipar diadalának tekinthetők.

A szivarkapapír és szivarkahüvely előállítására gyártókat helyisége

Bécsben, I. Schottenring 25. sz. a.

Az általunk a „Les dernières Cartouches” féle papírt készített valdi franczia szivarkapapír, valamint szivarkahüvely mindnyolc minden papírték. „Branstein és Szos” üzvegét viseli, Zombor és környékén minden norrihergi nagykertekben valamint minden magyar kir. dományosztásban kapható.